

Quan la culpa es fa insuportable

Esperança Camps publica la seua tercera novel·la, «**Eclipsi**», la història d'una crítica literària —narrada en primera persona— a qui un accident de trànsit va convertir la seua vida en un turment absolut per un exacerbat sentiment de culpabilitat

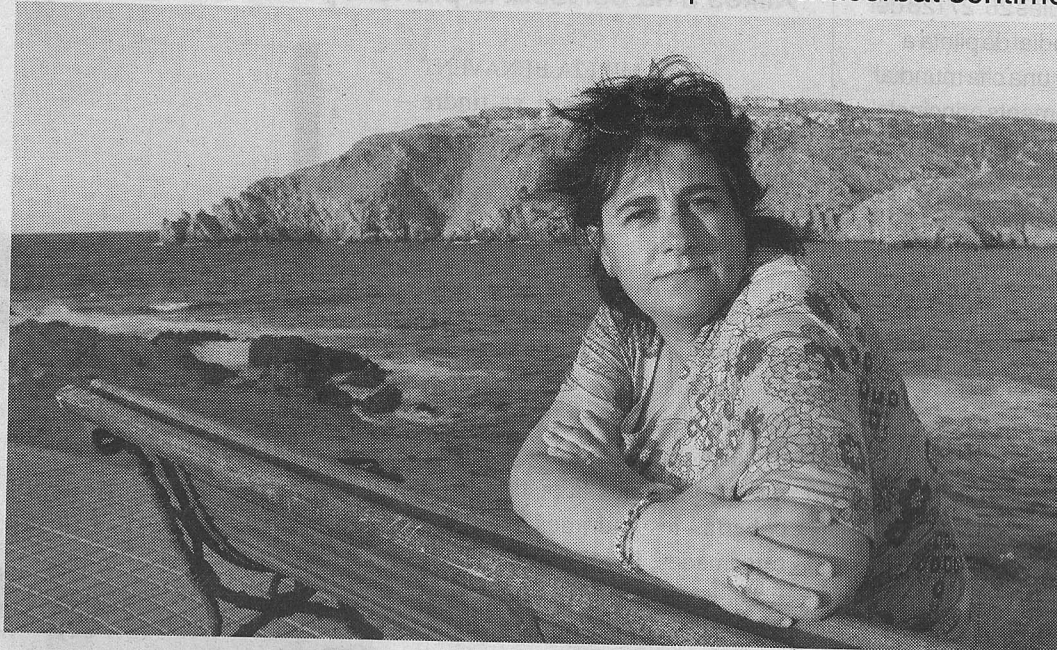
E.O.

● Bromera acaba de publicar la tercera novel·la d'Esperança Camps: *Eclipsi*, una història sobre el sentiment de culpa però també sobre el desamor. Amb el suggeridor esquer de l'eclipsi anular de sol que van poder contemplar els valencians el 2005 i un tràgic accident de trànsit, l'obra explora la turmentada vida d'una dona, Marina Mercadal, incapaç de digerir un error fatal.

Aquesta és la primera de les novel·les de Camps escrita en primera persona, un punt de vista que li permet un acostament més càlid i directe al personatge. L'obra està estructurada quasi com un dietari, però sense datacions.

«Parle del sentiment de culpa i de la pèrdua, però sobretot de qui manifesta una incapacitat per a fer front a aquesta feixuga càrrega», subratlla Camps.

L'autora ens presenta una Marina Mercadal, crítica literària de professió, desesperada: «Jo he

Esperança Camps.

©PRATS I CAMPS

«ECLIPSI»

Autora: ESPERANÇA CAMPS
Editorial: BROMERA
Pàgines: 163

Marina Mercadal no sap que el dia de l'eclipsi anular de sol canviarà per a sempre la seua vida. Una vida que va començar a trontollar amb un accident de trànsit.

triat quina ha de ser la meua manera de morir, que no és altra que la desconstrucció. És molt fàcil. Es tracta d'anar piconant a poc a poc els fonaments del meu cos, destruir-lo cèl·lula a cèl·lula, teixit a teixit, per contemplar com finalment es dissol.»

Tot i que l'elecció d'una crí-

ca literària no és casual, Camps no ha volgut enviar cap missatge als crítics, ni tan sols quan la protagonista revela algunes de les misèries d'aquesta professió. «Jo no sóc Mercadal. No tinc cap queixa sobre la crítica, que sempre m'ha tractat bé», assegura l'autora.

De fet, Camps s'ha permès fer l'ullet als crítics en la promoció de l'obra amb l'enviament d'una críptica carta signada per Mercadal on el personatge assegura conèixer el destinatari.

Tot i que ha escrit tres novel·les des del 2004, Camps no es considera una escriptora «disciplinada». «Potser sembla que he escrit molt en un curt termini de temps per haver publicat d'una manera tan regular, però això no vol dir que no tinga material elaborat amb anterioritat. No sóc de les que se senta directament a l'ordinador. M'agrada tindre els personatges en el cap durant algun temps per a vore com evolucionen», diu la novel·lista.